

Döwletbaşy -15/ romanyň dowamy

Category: Kitapcy, Romanlar

написано kitapcy | 23 январа, 2025

Döwletbaşy -15/ romanyň dowamy 12.

Şanazar Beg ýegeni «iş bitirdim» diýip habar edenden soň «ýaşulyň» edarasyna jaň etdi.

– Bir möhüm waka barada maslahat bar.

«Ýaşuly» oňa edara gelmegem, jaň etmegem gadagan edipdi. Olar köplenç Begiň maşynynda gürleşýärdiler.

– Sen gel onda – diýip, «ýaşuly» sagadyna garady. Ýene on baş minutdan şol öňki ýerde garaş...

Şanazar Beg öňki ýerde gazyk boldy. Emma... «ýaşuly» gelmedi. On minut geçenden soň «ýaşuly» Saglygy saklaýyş ministrliginiň 4-nji uprawleniýesi tarapdan geldi-de, maşyna-da garaman, burçdaky süýşürintgiler kassasyna girdi.

Beg hem onuň yzyndan kassa girdi. Olar baş atyşyp görüşdiler.

– Bagyşlaň, ruçkaňyz ýokmy? – diýip, Beg «ýaşula» ýüzlendi.

– Bardyr.

Kassada iki sany rus zenany hyzmat edýärdi. «Ýaşuly» elinde blanka tutup, ruçkasyna garaşan bolup, Beg «hasaplaýyş» blankasynyň ýüzüne näme ýazarka diýip garaşyp otyrды.

Beg howlukmaç, ýöne düşnükli edip: «Meniň «köşkde» işleýän ýegenim «Dikmäniň» çayyna awy goşdy. Häzir şonuň netijesi belli bolmaly. Taýýar bol!» diýip ýazdy.

«Ýaşuly» tolgunmadan ýaňa garört bolan ýüzüni sypjyklatdy.

– Haçan?

– Çto? – diýip, kassir aýal özüne nämedir bir zat aýdylýandyr öýdüp sorady.

– Ýok, ruçkam gerek!

– Bärde bar ahyryn ruçka!

– Ine, boldum! – diýip, Beg oňa ruçkasyny uzatdy. – Men öýde garaşýan. Şu gün irden boldy. Giç galsa, ertire çenli. Spasibo, doswidaniýa...

Ol çykdy-da, maşynyna mündi. Soň häлки kagyzy tüýdüm-tüýdüm etdi-de, agzyna salyp ýagşy çeynedi. Şondan soň ýarysyny onda, ýarysyny munda taşlady.

Aýly agşama-da garaşman, günorta nahary wagty daýysynyňka geldi. Bolan wakany hetjikläp-hetjikläp gürrüň berdi.

– Men-ä şol dermany gaýnap duran çäýnege atdym. Iki minutdanam Aýýa ony çäýnege demläp, içeri alyp gitdi.

– Onda-a kaput! – Ol hem begenip, hem tolgunyp – Onda-a, ýegen, ol kaput – diýip, samrady. – Gel, onuň kelemesini bir çöwreli. Ol ylgap baryp, edil agşamky ýaly edip, saçak düzetti. Ýene agşamky şakur-şukurlaryny getirdi.

– Ine, agşamky habarlarda tutuş respublika jar bolar. Wah, şoňa çenli bir sabyr bereweri, alla jan!..

– Ýaşula aýtdyňmy?

– Onda-da nähili aýtma!

– Näme diýdi?

Şanazar Beg sesini çykarmady.

– Hany, ýegen, haýsyny edeli?

Aýly kebşirgije barmagyny uzatdy.

– Hany, bir keýpleri kebşirläli-le.

Şanazar Beg güldi.

– Şahyr bol-a ýegen..,

Olar «Habarlara» çenli keýp çekip oturdylar. «Habarlar» olaryň bar keýpini aldy.

–Bäh-ä diýip, Beg keýp çekmeden ýaňa mölerip giden gözlerini gorkuly gyrpyldatdy.

– «İçeri işler ministri Moskwa işe gidýänligi sebäpli» diýdimi? Söwda bilen Taýýarlaýşam aýrypdyr. U-uf! Biziň kökümize palta urlupdyr, ýegen!

«Habarlarda» «Prezidentiň tarpa-taýyn aradan çykmagy» baradaky habaryň bolmazlygy Aýlynyň hem keýpine sogan dogrady. Onuň háliden bári çekip oturan keýpi harama çykdy.

– Ol ölmedimikän-aý?

Beg degirmen daşy asylana dönen ýüzüni galdyrmady.

– Çaýyna şony atanyň bir çynmy?

– Öwlüýä çapsyn, daýy. Ýalan sözlesem, garagym gapylsyn!

Beg agyr oýlara gark bolup oturyşyna:

– Belki, ertire çenli tükgerer – diýdi. – Hany, garaşaly bakaly.

Telefon jyňňyrdady. Beg«Ýaşulyňyň» hökman jaň etjegini bilýärdi. Ol trubkany göwünsiz göterdi.

– «Ýaşuly», salawmaleýkim. Haw-waý, bizem «toýa» garaşyp otyrys. Hudaý bizlik bolsa, ertir bolmagam mümkin. Ertire bir garaşaly. – Ol trubka diň saldy. – Men düşündim. «Goňşular» göçüp başlady. Aý, bek öwrenişipdik. Ylaýta-da beýleki şähere göçene aýalymam aglady. Toýumyz, ýasymyz goşukdy-da. – Ol ýene trubka diň saldy. – Bolýar. Toýuň geňeşi gutarman, onda bäre gelem etmeris. «Geňeşem» indi golaýlady-la. Bor, sag bol.

Ol trubkany goýdy-da, agzyny öweldip oturan ýegenine derdini aýtdy.

– «Ýaşuly» ýaman gorkupdyr. «Blokklara» aýt, Köneürgençdäki maslahata çenli başlaryny galdyrmasyňlar» diýýär. Ýegen, seni öýüňe eltip geleýin-de, men olar bilen gepleşeyin. Sen «meni öýden kowýar-a» diýme. Dogrusy, men öýde adam bolsa, işläp bilemok.

Aýly tasanjyrap, öýkeli ýagdaýda çykyp gitdi. Romanlar